

bestedne Pengesummer, som skulle til. Jeg har i det Par Dage, der er gaaet, siden Forslaget blev fremlagt, set Udtalelser i Bladene om, at Forslaget var saa urimelig løst affattet, saa forkert i sine Forudsætninger, saa stødesløst og sjusket, at det i det Hele taget i et og alt var et meget daarligt Forslag, og jeg tænkte mig derfor, at, naar vi nu kom til Forhandlingen her i Tinget, saa vilde vi selvfølgelig saa en knusende Kritik at høre over dette Forslag, en saa aldeles overvældende Kritik, at man næsten maatte skamme sig paa sine Meningsfællers Begne, der ere blevne Forslagsstillere. Den Kritik, jeg har hørt, har imidlertid efter min Mening slet ikke været saa overvældende, jeg har slet ikke følt mig det mindste trykket ved at sidde og høre derpaa. Den højtærede Indenrigsminister maatte indrømme, at den Beregning, som laa til Grund for Tallene paa dem, som skulde nyde Understøttelse, var saa nær ved det samme, som han var kommen til, at han saa godt som indrømmede dens fulde Røjsagtighed. Den ærede Minister gjorde ganske vist en Indvending mod Forslaget, men det var nærmest den, at her indførtes Statspension. Denne Indvending falder jo ikke saa stærkt for Folk, som mene, at Arbejderne, naar de virkelig have slidt sig op og staa i deres Alderdom og ikke kunne føre en mennekelig Tilværelse, trods det, at de gjerne vilde arbejde, af Samfundet have et berettiget Krav paa Understøttelse. De, der mene dette, forstrækkes jo ikke ved den Anse, at her kan være Tale om en Statspension. Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (C. Ravn) havde ganske vist adskillige Indvendinger, og han sluttede sig i de fleste Tilfælde til Ministeren med Hensyn til Kritikken af Forslaget, men heller ikke de Indvendinger forekom mig saa væsentlige, saa saglig begrundede eller saa overvældende, at de skulde tilintetgøre Forslaget. Det ærede Medlem indvendte, at Forslaget endog saa i den Grad aabnede Udgang for Folk til Nydelsen af Understøttelse, at det tog Tugthuskandidater med. Det skulde være noget rent forstrækkeligt i Henseende til det moralske, at det tog Tugthuskandidater med. Jeg priser Forslaget, fordi det tager Tugthuskandidater med. Naar Tugthuskandidater komme ud, og de ere 62 Aar, og de staa med samme Vilkaar som andre Arbejdere i den Alder, at deres Arbejdsevne ikke tillader dem at ernære sig, ere de lige saa ulykkelig stillede, om ikke mere, end andre Arbejdere og have fuldkomment saa store Krav paa at saa Understøttelse, saa meget mere som ingen Mand tør staa frem og sige til en saadan Mand, der kaldes Tugthuskandidat, at Sam-

fundet er uskyldigt i, at han staa, som han staa, eller i, at han er bleven, som han er. Derfor priser jeg Forslaget, fordi det ikke har gjort denne Udskillelse og sagt, at Tugthuskandidater ikke maa komme med. Saa er der baade fra den ærede Minister og fra det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (C. Ravn) antet over det Besvær, Sogneraadene skulde saa af denne Lov, naar den blev til Virkelighed. Jeg tør nok sætte den Paastand op, at Sogneraadene alle sammen gjerne ville tage mod det Besvær. Jeg gad nok se det Sogneraad, der vilde krumpe sig ved Besværet, naar de fik at se, at alle de 62aarige ubemidlede Mænd og Kvinder i Kommunen fik Gavn og en væsentlig Gavn deraf. Desuden kan jeg heller ikke se, at Besværet vilde blive saa overordentlig stort for Sogneraadene. Saa kom der en Indvending, som var fælles for de ærede Medlemmer for Thisted Amts 4de Valgkreds, Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og Ministeren, nemlig om den indirekte Skat, idet alle 3 Talere vare meget bange for at faae de indirekte Skatter forhøjede. Det er ganske mærkeligt, at denne Betyrning deles af Mænd, som tidligere have set ganske forskellige paa vor finansielle og politiske Stilling her i Landet, men jeg mener ikke, at de Mænd have nogen særlig Grund til at beklage sig over Forhøjelsen af de indirekte Skatter, naar de først selv ere slaede ind paa den Vej at ville have de indirekte Skatter forhøjede, og det kunne de aldrig komme bort fra, at det Forslag, de i alt Fald have støttet her i Tinget, det tidligere indbragte Forslag, er et Forslag — hvad det ellers har til Hensigt, skal jeg ikke fordybe mig i — som betydelig vil forøge de indirekte Skatter. Jeg vil sige, at naar vi skulde gaa til en Alderdomsforsørgelse som den, her foreslaas, og som jeg gjerne vil være med til, og vi saa stod saadan her i Landet, at vi virkelig havde Raadighed over, hvordan Landets Borgere skulde anvende de Penge, som de skatte, og vi virkelig havde Raadighed over Tilstanden her i Landet, saa ønskede jeg at gaa en anden Vej for at tilvejebringe Midlerne til Alderdomsforsørgelsen. Saa ønskede jeg at gaa den Vej, at man i alt Fald fik en betydelig Del af Pengene ved en Indtægts- og Formuekat med stigende Skala. Thi hvad er i Grunden en Alderdomsforsørgelse? Det er det, at man søger at udjævne den Forstel mellem Formuerne, som Samfundsforsholdene have indført, at man søger at raade Bod paa den Skade, at Formuerne ere saa forskellige og saa uligelig fordelte i Landet. Naar vi derfor virkelig stode her i Landet saaledes, som Grundloven